

„Hús, Isten veled”

Néhány szó a farsangi ünnepkörrel

A közismert farsang elnevezés a bajor-osztrák Fasching szóból ered. Maga a fogalom – akár csak a karnevál (az olasz *carne-vale*, vagyis „hús, Isten veled” szólamból származtatják) – a közép-korban a böjttel függött össze, a böjt napját megelőző, húshagyókeddi éjszaka elnevezése volt. Ezt jól mutatja a Fasching irodalmi formája, a Fastnacht (*Fasten*=böjtölés; *Nacht*=éjjel). Az idők folyamán a fogalom már a böjti napokat megelőző egész, másfél hónapos időszak jelölésére szolgált. (Más értelmezés szerint a farsang neve a német *fasen, faseln*: mesélni, pajkosságot üzni szóból ered.)

A farsang változó hosszúságú időszak, vízkereszt (január 6.) után kezdődik és a húsvétot megelőző negyvennapos nagyböjt első napjáig, hamvazószerdáig tart, az idén február 21-ig.

A farsang ideje alatt régen az ún. fonóházakban folyt a mulatozás, bolondozás. Egy-egy ilyen összejövetel felért egy kis lakodalommal. Ilyenkor tésztát sütöttek, italt vittek, töltött káposztát főztek, zenészeket fogadtak. A farsang jellegzetes étele a fánk (pánkó) volt, ami osztrák eredetű. A farsang farkán aztán az egész falut megmozgató nagy népi mulatsággal, a farsangtemetéssel búcsúztatták az elmúlt vidám heteket. A jelenlegi farsangi bálok ennek a hagyománynak a folytatása.

A farsang a fiatal párok egybekelésének az ideje is volt, ekkor tartották egész évben a

legtöbb lakodalmat. Ez a szokás az evangéliumi kánai menyegzőre utal, amikor Jézus első csodátételeként a vizet borrá változtatta. Az Érdy-kódex szerint is a vízkeresztet követő vasárnapok *elsőmenyegzős, másodmenyegzős, harmadmenyegzős* vasárnapok stb. nevet viselték.

A szószékről ilyenkor hirdette ki a pap a legtöbb házasulandót. Azt tartották, hogy amelyik lány ebben az időszakban nem megy férjhez,

pártában marad a következő esztendőig, azaz farsangig. Nem véletlen az sem, hogy ebben az időszakban szokás volt a vénlány- és vénlegény csúfolás.

A farsang a tél és a tavasz küzdelmének szimbolikus megjelenítése is egyben, a tél búcsúztatása és a tavasz várásának ünnepe. A nagy evések és ivá-

sok időszaka ez, mellyel szimbolikusan a természetet kívánták nagy bőségre készíteni. A legtöbb népszokást a farsangi időszak végén kövéracsütörtöktől húshagyókeddig tartják. A farsang utolsó napját jelölő húshagyókedd elnevezés a hús elhagyását, a böjt kezdetét jelzi. Másnap a hamvazó- vagy böjtfogadó szerda már a hosszú böjt kezdetét jelzi. Ismert volt még a szerdát követő csonkacsütörtök elnevezés, mely onnan ered, hogy ezen a napon még el lehetett fogyasztani a maradékot. Innen ered a mondás: „Inkább a has fakadjon, mintsem az étel maradjon”.

Fotó: Egyed József

Az agrár – és vidékfejlesztési támogatásokról

Az Európai Unióhoz való csatlakozással a hazai mezőgazdaságban is új korszak kezdődött, részesei lettünk a közösség ún. Közös Agrárpolitikájának (KAP). Ezzel nagyon jelentős támogatási források nyíltak meg az agrárium számára és vidékfejlesztési célokra, ugyanakkor az új feltételekhez, követelményekhez való alkalmazkodás valamennyi érintett számára komoly kihívást jelent. A támogatások elnyeréséhez nélkülözhetetlen a szokatlanul aprólékos szabályozás ismerete, az igénylések, pályázatok elkészítésében való jártasság. A támogatási keretek minél nagyobb mértékű kihasználásának – ami mindannyiunk elemi érdeke – alapvető feltétele, hogy a potenciális kedvezményezettek (jelen esetben a lövétei gazdák) kellő tájékozottsággal rendelkezzenek a nagyszámú, szerteágazó támogatási lehetőségekről.

Ezzel a cikksorozattal megpróbáljuk – a teljesség igénye nélkül – tájékoztatni a tisztelt olvasókat a támogatásokat érintő tudnivalókról, feltételekről, lehetőségekről, változásokról.

A TERÜLETALAPÚ TÁMOGATÁSI RENDSZERBEN IGÉNYELHETŐ TÁMOGATÁSOKRÓL

Hogyan épül fel a területalapú támogatási rendszer?

A közvetlen támogatások tekintetében az újonnan csatlakozó országok átmenetileg nem kötelesek alkalmazni az unióban már évek óta alkalmazott bonyolult támogatási rendszert, hanem egyszerűbb formában hívhatják le az uniós forrásokat. A területalapú támogatási rendszer keretében az uniós és az azt kiegészítő nemzeti támogatást a mezőgazdasági parcella alapján lehet igényelni. A támogatás mértéke a terület hasznosításától függően változik, ennek oka, hogy a támogatást két forrásból, két különböző célterületre lehet igényelni. Az Európai Unió által finanszírozott Egységes Területalapú Támogatást minden hasznosított mezőgazdasági területre (parcellára) lehet igényelni. Azok a termelők, akik meghatározott kultúrákat termesztettek, további Kiegészítő Nemzeti Támogatást igényelhetnek. A támogatások elnyerésének fontos feltétele, hogy a gazdálkodó mezőgazdasági földterületei legyenek beazonosítva a légi felvétellel készült térképen.

Ki igényelhet területalapú támogatást?

Támogatási kérelmet az a mezőgazdasági termelő nyújthat be, aki (amely) az általa hasznosított területek vonatkozásában a hasznosítással összefüggésben felmerülő költségeket, illetve kockázatot viseli. Mezőgazdasági termelő olyan mezőgazdasági tevékenységet folytató természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, illetve természetes vagy jogi személyek csoportja, akik, illetve amelyek az EU területén mezőgazdasági tevékenységet folytatnak.

Mekkora terület után lehet támogatást igényelni?

A támogatás alapjául kizárólag a minimum **0,3 hektár** méretű mezőgazdasági parcellák szolgálnak. Ezen felül előírás, hogy egy kérelem által lefedett, az ellenőrzéseket követően megállapított támogatható terület érje el az **1 hektárt**.

Példa: – támogatásra **jogosult** parcellát, illetve ösztérületet tartalmazó kérések:

– 0,31 ha búza és 0,82 ha kukorica (az összes támogatható terület meghaladja az 1 hektárt, és a parcellák egyenként a 0,3 hektárt),

– 1,14 ha zab (az összes támogatható terület meghaladja az 1 hektárt, és a parcella a 0,3 hektárt),

– támogatásra **nem jogosult** parcellát, illetve ösztérületet tartalmazó kérések:

– 0,32 ha zab és 0,64 ha kukorica (az összes támogatható terület nem éri el az 1 hektárt)

– 0,23 ha tritikálé (a parcella mérete nem éri el a 0,3 hektárt).

Hány kérelmet lehet benyújtani egy parcellára?

Egy támogatási évben bármely mezőgazdasági parcellára csak egy területalapú támogatási kérelem nyújtható be. Tehát nem lehetséges, hogy ugyanaz a termelő egy évben ugyanazt a parcellát kétszer jelölje meg a támogatási kérelemben. Ugyanakkor két vagy több termelő sem kérhet támogatást ugyanarra a parcellára egy évben.

(folytatjuk)

Török Sándor

Kereszt a Népház belső falán

A 2006-os házszentelések alkalmával Népházunkat Fazakas Zoltán premontrei kanonok úr szentelte meg. Azon alkalommal ígéretet tett, hogy a népházat egy kereszttel fogja megajándékozni, amely felkerülne az épület valamelyik belső falára. A kanonok úr őszi hazalátogatása alkalmával hozta is a kb. 1 m magas és 40 cm széles keresztet.

Többszöri beszélgetés után, László István plébános úrral február 2-át, Gyertyaszentelő Boldogasszony napját tűztük ki az adományozott kereszt megszentelésére, ragaszkodva ahhoz, hogy már a 40 éves, illetve a meghittebb hangulatú 50 éves kortárstalálkozón, továbbá a farsangvégi ünnepek alatt oltalmazónk lehessen.

Az eseményre az esti mise után került sor egy rövid egyházi ceremóniával egybekötve, illetve a helyi általános iskola két diáklányának a verselésével díszítve.

Ezúton megköszönöm az ez ügyben tett önzetlen segítségét ifj. András Árpádnak, Lázár Bélának, László István plébános úrnak, Kolozsi László kántor úrnak és annak a kis közönségnek, amely részt vett az eseményen.

A plébános urunk szavaival élve „legyen ez a feszület ennek az épületnek az oltalmazója; akár lakodalmat, akár kortárstalálkozót, akár keresztelőt, akár tort szerveznek benne”.

Lázár Zoltán, polgármester

„Gyalogszerrel az élet útján ...”

Bármilyen kicsi nehézségbe ütközik életünk, és hirtelen keressük a megoldást, „a mai modern időben” sokszor el kell szégyellnünk magunkat, hogy – állj meg ember – hát elődeink is a maguk egyszerűségükben mindig találtak megoldást a bajok orvoslására, nekik sem volt tövis nélkül a rózsa. Arra is hajlamosak vagyunk, hogy egy kézlegyintéssel elintézzük, ha valami régi dologról hallunk, és azt mondjuk: „az akkor volt”. Az élet rendje pedig azt kívánja meg, hogy minden jó szokást át kell vennünk egymástól. És bizony nyugodtan be kell vallanunk, ahhoz, hogy helyt tudjunk állni ebben a mai világban, sokszor vissza kell gondolnunk, és fel kell idéznünk őseink példáját. És ezt csak úgy tudjuk megérteni, hogy ha megnézzük elődeink életét, jóbanrosszban. Mert az élet mindig küzdelemmel járt, és mindenkinek meg kellett vívnia a maga csatáját, és az Isten által vállára helyezett keresztet

vinni kellett, hol könnyebben, hol néha zúgolódva is. Akkor is sokat küzdöttek a létfenntartás, a megélhetés végett. Ahogy munkahelyek születtek, úgy lassan csökkent az anyagi gond, de ugyanakkor a falusi ember számára a munka megkétszereződött, mert az állami munka mellett ugyanúgy folytatta a mezőgazdasági munkát és az állattenyésztést. Köztudott dolog, hogy az elején Lövétéről is gyalog jártak a vasüzembe és a lövétei vaskőbányába. Gyalog mentek, gyalog jöttek, és még a tisztálkodás is idehaza történt a munka után. Aztán megjelentek az autók. Először nyitott kocsikon, majd deszkával fődött kocsikon, és csak később utaztak autóbuszon. De ez sem adódott meg teljesen mindenkinek, hiszen akkor sokan laktak az erdei részeken, és bizony az erdőről fel kellett menni a főútra, ahol aztán autóbuszra ültek.

Folytatása a 4. oldalon.

„Gyalogszerrel az élet útján ...”

Folytatás a 3. oldalról.

Így élte életét Gólicza Domokos bácsi is, aki 1937. szeptember 27-én született Lövétén. Nyolcan születtek, de egy testvérük meghalt. Domokos bácsi csak nyolc hónapos koráig lakott Lövétén, mert akkor az egész család hátraköltözött Kirulyba – Kakocs pataka mellé. A család juhtenyésztéssel foglalkozott, és bizony megvolt a dolga minden gyermeknek. Az erdei részen ekkor Kirulyban működött az iskola (Kiruly-sarkán akkor még nem volt). Domokos bácsi idejében 50-60-an jártak iskolába, de voltak addig ennél többen is. Ide járt minden erdei gyermek: Lenkútról, Kereberciről, Vágásból, Gyékoskőről... Elgondolhatjuk, mennyit gyalogoltak a gyermekek is esőben, hóban, melegben. Domokos bácsi négy osztályt járt, és bizony azt is nagyjából télen, hiszen tavasztól őszig segíteni kellett a szülőknek, neki menni kellett a juhokkal (a faluban is ugyanígy volt, hiszen cimborálni, szántani, kaszálni kellett, és sokan elmondták, hogy megérdeklődtek, ki volt iskolában aznap, és azoktól kérdezték meg a leckét). Arra is jól emlékszik, hogy Szent János napján búcsú volt Kirulyban, és ő ministrált bocskorban, de mise alatt a bocskor szíja is kioldódott. A tüzelőfát a tavaszi-nyári időben a gyermekek szerezték be, és bizony megtörtént, hogy ágtörés alkalmával még medvével is találkoztak Pálutában. Aztán megnöttek a gyermekek, és ő 1957–59 között Bukarest mellett volt katona a vasútnál. Elmondása szerint két év alatt többet dolgozott ott, mint idehaza négy év alatt, mert a vasúti munka nagyon nehéz volt. Amikor leszerelt, akkor kezdődött neki igazából a „gyalogos” élet, hiszen addig a juhokkal járogatott egész nap, de ekkor állami munkára ment, és ott pontosan kellett megjelenni.

1960–65 között a lövétei vaskőbányához járt, ez minden nap 10 km út volt oda-vissza.

1965-től 1988. március 1-ig a Hargitára járt a kaolinbányába. Csillésként kezdte, majd bányász lett. Kirulytól Kalibáskőig is ugyanannyit gyalogolt, mert ez is oda-vissza 10 km volt. Jó lenne tudni, hogy 28 év alatt hány kilométert tett meg. Két év volt ebből olyan, amikor 9 bányászért az autóbusz lement Kirulyba. Azt is elmondhatjuk, nem számított, hogy esik vagy havazik, indulni kellett munkába. Sokszor éjjel hazament fekete úton, és másnap 40–50 cm hóban kellett töressen a főút felé. Az is többször megtörtént, hogy a gumicsizma megtelt esővízzel, de menni kellett, nem lehetett a fák alá

beállni, mert az autóbuszt lekészte volna. Volt olyan alkalom, amikor addig várta az autóbuszt Kalibáskőn, hogy a lába úgy megfagyott, hogy amikor felült a buszra, lehúzta a csizmáit, levette a báránybórsapkáját, és abba beledugta mindkét lábát, és úgy melengette meg. Jogosan tesszük fel a kérdést, hogy csoda-e, ha most itt is fáj, ott is fáj, mert az elmondottakon kívül sokszor lent a bányában is vizesen, hidegben dolgoztak. És ezek után mégis olyan megnyugodva, panasz nélkül meséli

el a történeteket. Nem dicsekedve, hanem szerényen mesél, és jó volna, ha minél többen hallgatnánk elődeink elbeszéléseit, hiszen ők azt mondják, és úgy mondják, ahogy volt, ahogy történt akkor.

Mit kívánhatnánk Domokos bácsinak az eltelt és „legyalogolt” 70 év után? Egyebet nem, csak hosszú boldog életet, élvezhesse minél tovább a jól megérdemelt nyugdíját. Amikor nyugdíjba vonult, a vezetőség azt mondta tréfásan: „magának külön nyugdíjat adhatnának a legyalogolt évekre”. És ez így is van, és hisszük, hogy a jó Isten tudja minden lépését, és áldásában részesíti minden alkalommal, amikor elgyalogol a lövétei templomba hálát adni az elteltekért, és kérni a segítséget a hátralévőért.

Isten éltesse sokáig erőben, egészségben!

Lázár Béla

Gerendába vésett üzenet

Az embert minőségileg két dolog különbözteti meg a többi élőlénytől: a gondolkodás és a beszéd képessége. Szorosan és elválaszthatatlanul összefonódik ezzel a kettővel az írás tudománya.

Az írás kialakulása hosszú folyamat volt a barlangrajzoktól, a kezdetleges képírásokon át a mai betűírásig.

Az írás tudományát az emberiség története során az „üzenetei” továbbadására használta, úgy, hogy többek között a tartósabb jellegű anyagokba (kő, szikla, épületfal, fa, fém, kerámia, csont stb.) bevészte vagy bekarcolta a mondanivalóját. Ezek az írásos dokumentumok, vagyis feliratok egy kor, egyes események tanúi, amelyek mesélnek. Egészen pontosan: nekünk mesélnek.

Egy feliratos kő, cserép, gerenda, akár ha csak egy betűtöredék is van rajta, üzenet. Az Embertől az Embernek. A múltból a jövőnek. Jelenünknek.

És ezek az üzenetek a múltunk, történelmünk apró határárkövei.

Szülőfalunk lakóházainak sarokkövein, homlokzatain, gerendáin, temetőink keresztjein, a telkek előtt álló kapukon őseink is számos „üzenetet” hagytak ránk. Ezen üzenetek közül az alábbiakban egy olyan 131 éves feliratot közlünk betű szerint, amely örökérvényű gondolatot hordoz magában minden ember számára. A felirat néhai Demeter József telkén (Demeter utca, 889. sz.) álló csűr egyik, másodlagosan beépített rakófáján (korábban egy régi ház gerendája lehetett) olvasható, és így hangzik: „1876-BA JUNI. 12-IK. / NEM A HÁZ TART MEG MAGÁBAN HANEM ISTEN ÓRIZ ABAN EMBÖR TEHÁT IMÁDKOZÁL HOGY ISTEN LEGYEN HÁZADNÁL.”

Mihály János

Szabad-e a beteg gyermeket a levegőre vinni?

Nemcsak szabad, hanem egyenesen jót tesz a náthás, köhögéssel küszködő hurutos kisbabának, de a nagyobb gyerekeknek is, ha kiviszi a hideg levegőre. Orra ilyenkor kitisztul, könnyebben kap levegőt, alvása mélyebb, mint bent a meleg szobában, ezáltal több oxigénben gazdagabb levegőhöz jut, ami elősegíti gyógyulását. Nem szabad sírni hagynunk a hidegben a kicsit, mert ilyenkor is közvetlenül a száján át jut a hideg levegő a garatba, a légcsőbe.

Nehezebb a dolgunk, ha nagyobb gyerekünknek van hurutos megbetegedése. Neki is szüksége van a friss levegőre, de nem a szaladgálásra, biciklizésre. Beszéljük meg vele, hogy most ne tegye, inkább sétáljunk, keressük a látnivalókat, és, majd ha teljesen meggyógyult, újra futkározhat.

Miklós Emília

Pedagógiai lexikon

KÉSÉS: A gyermeknek az iskola házirendje szerint megállapított időben meg kell jelennie a tanítási órákon és egyéb tevékenységeken. Ha a tanuló elkésik, erről a tanító, illetőleg az osztályfőnök, az ellenőrző könyv útján, értesíti a szülőket. Ha saját hibájából ismételten késik, az osztályfőnök – a körülmények mérlegelésével – a tanulót figyelmezteti, s a magaviseleti osztályzat megállapításánál figyelembe veheti.

Minden gyermekkel előfordulhat, hogy időjárás, közlekedési akadály vagy más ok miatt egyszer-egyszer elkésik, s ezt a nevelők tudomásul veszik, igazoltnak tekintik. Ha a késés többször megismétlődik, fel kell rá figyelni, ki kell deríteni az okát. A rendszeres késések hátterét és magyarázatát az iskola és a család együttműködésével deríthetjük ki.

András Magdolna, óvónő

Kamaszétrend

A serdülőkori hirtelen növekedés idején különösen fontos a helyes táplálkozás: a gyerek növekedésével arányosan megnő a szervezet vitaminszükséglete is, pedig erre a korosztályra (10-14) különösen jellemző az egyoldalú, egészségtelen étkezés. Egyre ritkábban eszik együtt a család, a szülők nem tudják, hogy napközben mivel lakik jól a gyerek. A szervezetnek különösen a B-vitaminokra és magné-

ziumra van szüksége. A vitaminhiány következtében fáradékonyság, ingerlékenység léphet fel. Bizonyos ételek (felvágottak, kolbászfélék, hús, valamint a foszfáttartalmú kóla) nehezítik a kalcium felszívódását. A túlzott kóla fogyasztás rendkívül káros a csontfejlődés szempontjából is: valósággal „elszívja” a kalciumot a csontok elől. A csonttritkulás elsősorban időskori betegség, de a helytelenül táplált fiatalok körében is előfordul. A szülőknek a kamaszokat is ugyanolyan gonddal kellene „etetniük”, mint csecsemőkorukban. (M. E.)

Kedves gyerekek!

A Lövétei Kiáltó diákoldalának színesebbé tételében érdeklődésben várjuk ötleteiteket, írásaitokat, rajzaitokat, hisz ez az oldal nektek, rólátok szól. Írásaitokat a lövétei iskolánál adhatjátok le.

Iskolai hírek:

Iskolánk könyvtára új könyvekkel gyarapodott: mesekönyvek, szépirodalmi, ismeretterjesztő könyvek, szótárak, lexikonok, logikus gondolkodást fejlesztő, illetve illetlenül kapcsolatos könyvek. Ezek a könyvek a kormány könyvtártámogatási programjának eredményei.

András Imre úr újból szépirodalmi könyvekkel gyarapította iskolánk könyvtárát. Ezúttal köszönjük szíves adományát.

A felújított tornatermünk most már működik, amely örömteljes esemény az iskola apraja-nagyja számára.

Január 13-án, Szentegyházán iskolánk hetedik osztályos tanulói részt vettek a területi biológia tantárgyversenyen. Az érdekes és nehéz feladatok ellenére szép eredményeket értek el: Márton Tünde negyedik, és Mihály Tünde hetedik helyezést.

Január 27-én, Szentegyházán iskolánk V-VIII. osztályos tanulói részt vettek a matematika tantárgyversenyen: Mag István ötödik osztályos tanuló és Korodi Szende hetedik osztályos tanuló dicséretben részesültek.

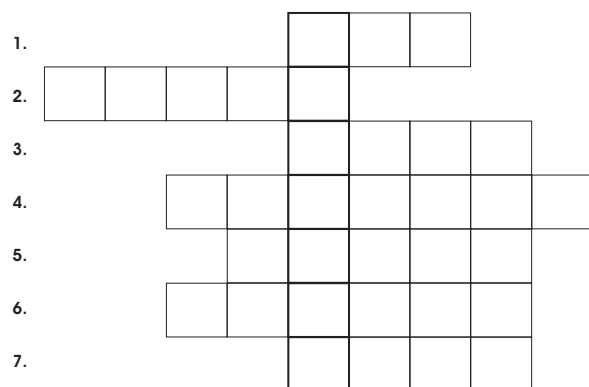
Február – Bőjtelő hava

Gyertyaszentelő ha havaz,
Nem messze a tavasz,
Ha pedig fénylik, a drágaságot remélik.

Gyertyaszentelő hidege
koratavasz hírnöke.

Gergely napja ha világos,
Az éve sem lesz hiányos.

Keresztrejtvény:

1. Szalad; 2. Házörző állat; 3. Ravasz, mint a ...; 4. A hidegben védi a kezünket; 5. A hidegben védi a fejünket; 6. A hét ötödik napja; 7. Férge hulló

A megfejtést a kiemelt oszlopban találod.

A megfejtést a Lövétei Falusi Könyvtárba, András Kingához adjátok le.

A lövétei tájház

Felmerült bennünk az a kérdés, hogy a tájházat miért nem múzeumnak nevezik? És megkaptuk rá a választ is: mert egy múzeumban mindenféle régi tárgy megtalálható, ebben a tájházban pedig a szobák úgy vannak berendezve, régi bútorokkal, mint régebben a házakban volt. A tájháznál legfőképpen szőni, gyöngyöt fűzni, varrni, fonalat tekerni és kézzel fonni tanulunk. Ezekkel a fő célunk a székelyruhának az elkészítésére való felkészülés.

Ebben a tájházban két szoba található:

– az egyik XIX–XX. századi bútorokkal van berendezve: pl. hagyományos vetett ágy, festett padok, tulipános (hagyományos) láda, táltartó szekrény, köcsögök az ablakban és bokályok a kendőszegen, téka, asztal és szék, bölcső;

– a második szobában kézműves műhely van, ahol a lányok dolgoznak: hagyományos, kézműves foglalkozás folyik (kiállított tárgyak). Ádám Gyula 2002-ben készített képei díszítik a falakat, a képeken találhatóak Lövéte régi épületei és jellegzetességei. Egy 1800-as évekből származó osztovátán (szövőszék) egyelőre rongyszőnyeget szőni tanulunk, de majd fogunk mást is.

Készítünk: kisebb méretű székelyruhákat, gyöngyöket, szőnyeget, csuhéból angyalokat és egyéb formákat.

Ezeket a tárgyakat az őseink készítették, ezért eszmei értékük van, és mi csak másolatokat készítünk róluk.

*György Tünde, Mihály Zsanett, Mihály Tünde
VII. A osztályos tanulók*

A lehetőség adva van...

A Lövétei Sport Egyesület tavaly szeptemberi tehetségkereső felhívására kb. 40 V-VIII. osztályos fiú jelentkezett. A fiatal, sportolni, edzeni, focizni vágyó gyerekek két korcsoportban járnak edzésre. A foglalkozások tavaly októbertől kezdődtek, és heti egy alkalommal zajlanak.

Az edzéseket az egyesületünk egyik tagja, Török Alfréd irányítja, akiről azt kell tudni, hogy lövétei származású, Székelyudvarhelyen lakik, ahol a Bányai János Szakközépiskola (Sportiskola) testnevelő tanára.

November közepétől „beszorultak” a szentegyházi Mártonffi János Általános Iskola Sportcsarnokába, mivelhogy a lövétei iskola tornaterme még nincs 100%-ban elkészülve. Ez viszont többletkiadást jelent az egyesületnek. A sportcsarnok bérleti díja minden héten 80 lej. Szerencsére sikerült a fel- és a leszállításukat megoldani, a Lázár Travel cég egy autóbusszal szállítja bérmentesen. Ugyanakkor a fent említett iskola igazgatójával sikerült megegyezni abban, hogy a gyerekek néhányszor barátságos mérkőzést fognak játszani, és olyankor nem kell bérleti díjat fizetni a teremhasználatért.

Az eltelt 4 hónap alatt az edzésre járó gyerekek száma nem csökkent, hanem inkább egy keveset növekedett, ami azt jelzi, hogy megvannak elégedve, szeretik azt, ahogy velük szakszerűen dolgoznak. Ismételten hangsúlyozzuk, hogy az edzések nem mehetnek a tanulás rovására. A tanulás és a sportolás kölcsönösen, hatékonyan kiegészíthetik, serkenthetik, ösztönözhetik egymást.

Tehát a lehetőségek megvannak teremtvé, sokkal jobbak, mint az előző években, évtizedekben, csak ki kell teljes mértékben használni! Meg kell tanulniuk alkalmazkodni, versenyszellemben dolgozni keményen a célok megvalósításáért, kölcsönösen elfogadni és kisegíteni a társakat.

Reméljük, hogy kitartóak, fogékonyak lesznek a fiataljaink, és ha minden a tervek szerint fog működni, akkor a következő évben, években eredményesen részt vehetnek, és helytállhatnak a különböző korosztályos ifjúsági labdarúgó tornákon.

Sok sikert a fiatal sportolóinknak!

Vannak, akik szeretik a szépet...

Több éve fáradozunk önökkel együtt azon, hogy a maga stílusában többé-kevésbé megmaradt falunkat szebbé, életerősebbé tegyük mind polgári, mind pedig egyházi vonatkozásban. Ez hozzájárulhat ahhoz is, hogy fiataljaink érezzék egy biztonságosabb életet, és felvetődhessen fejükben az itthon maradás lehetősége. Egyre jobban figyelünk, és próbálunk tenni azért, hogy iskoláink, kulturális intézményeink, közintézményeink, egyházunk és úgy általában a település olyan szintre kerüljön, amely saját elképzeléseinknek, szemünknek, igényeinknek megfelel.

Vannak, akik ebben a munkában szerepet vállalnak, és szívügyüknek tekintik akár a döntéshozatalban, akár a megvalósítási folyamatban. És vannak, akik nem, és csupán rosszhiszemű, kritikus szemmel látják, vagy éppenséggel nézik a dolgok alakulását. Vannak, akik szeretik a szépet, vannak, akik nem törődnek ezzel.

Tudom, tudjuk nagyon jól, hogy utcáink, udvaraink szűkösek, egyáltalán nem összehasonlíthatóak más települések terebélyes tereivel, utcáival, udvaraival, mégis az a meglátásom, hogy ha szűk utcáinkat felhalmozzuk (főleg hosszabb időre) különböző anyagokkal (gondolok itt építőanyagokra, mezőgazdasági gépekre), még csúnyább lesz a környezetünk. Olyanokra gondolok, mint például: az amúgy is szűkös állat- és gabonapiacot betérítjük épületfával, különböző építőanyagokkal, a vásárkertben tűzifát tárolunk, egyes utcákban, utcasarkokon évek óta különböző anyagok vannak lebiggyesztve. Vagy, éppenséggel, gumibroncsokkal rakjuk meg a patak partját, mondjuk, hogy árvíz ellen, továbbá tavaszi gyümölcsfametszéskor – hát hova – persze, hogy a közterületre rakjuk ki a lemetszett faágakat (elődeink elégették – miért nem lehetne most is azt tenni). Vagy talán ami a legcsúnyább: egyesek nagyon megszokták, hogy a szövetkezet épülete mellett lévő kis utca rendszeres „pisilőhely” lett. (Persze csak azok végzik el ott a dolgukat, akiknek nem kell szégyenkezniük a Tájházba látogatók előtt). Mindjárt elfelejtem, hogy újabban egyesek versenyeznek talán, hogy ki rak le nagyobb homokrakást a „kicsi úton” a középszegi malom és Lázár-híd között.

Folytatás a 8. oldalon.

Vannak, akik szeretik a szépet...

Folytatás a 7. oldalról.

Egyébként tudni illik, hogy a 2007-es esztendőben a közterületek használatának díja 1 lej / nap / négyzetméter. Persze némi joggal kérdezheti bárki, hogy miként alkalmazandó ez a díj a szövetkezet épülete mellett pisilő személyekre.

Mindezek után úgy látom, hogy hiába próbálunk viszonylag nagy összegeket fordítani településünk szállítására, ha egyesek (vagy nagyon sokan) saját házuk táján sem képesek rendet tartani. Írom mindezeket akkor, amikor még csupán pár hét választ el a tavasz kezdetétől, és ez alkalommal remélhetőleg mindenkinek lehetősége akad háza táján rendet teremteni. (Meggjegyzésként csupán, hogy erre a törvény is kötelez mindnyájunkat: a 21/2002-es számú Sürgősségi Kormányrendelet, valamint az 515/2002-es számú Törvény.)

Lázár Zoltán, polgármester

FELHÍVÁS

A Polgármesteri Hivatal értesíti a lakosságot, hogy a madárinfluenza megelőzése érdekében, tilos bármilyen baromfit az udvarról kiengedni!

ANYAKÖNYVI HÍREK 2007. január

2007 januárjában a

- *születések száma 5:*

MÁRTON VANDA-NÓRA, ANDRÁS KAMILA, MIHÁLY GÁBOR, MIHÁLY BENCE, ANDRÁS ORSOLYA

- *házasságkötések száma 3:*

MIHÁLY LEVENTE és BUNDUC GABRIELLA
TÓKOS PÉTER és NAGY ÁGNES
MÁRTON IMRE és VERESS JACINTA

• *Őszinte részvétünket fejezzük ki a közelmúltban elhunyt lakosok hozzátartozóinak:*

FAZAKAS ISTVÁNNÉ, szül. TOKOS ROZÁLIA
MIHÁLY DOMOKOS

ÉGEI LAJOS

ANDRÁS PÉTERNÉ, szül. MIHÁLY ERZSÉBET
MIHÁLY ANDRÁSNE, szül. PÉTER IRMA
GYÖRGY IMRÉNÉ, szül. SZIKSZAI MARGIT

Fotó: Egyed József

Olvasóink írják

Találkozóra

A Hargita hegy tövében, Lövétének nagy gödrében,
Ott születtem, s oda vágyom én.

A Hargita hegy aljában, fenyves erdők illatában,
Ott születtem, s oda vágyom én.

A faluja s édesanyja, azt, kit a sors vitt el távolba,
Visszavárja, vissza mindig őt,
Gyertek haza idegenből, e világnak nagy részéről,
Találkozni mindig jaj, de jó.

Szülőfalud tornyát nézzed, itt kaptad meg ősi hited,
Mely elkísér egy egész életen át,
Gyertek haza falusfelek, töltsön el most a szeretet,
És ne hagyjon el titeket soha már.

Zúg a templom harangja,
Zúgnak az emlékek, mik visszahívna rég,
Szívemet az otthon hívja, oda vágyok mindig vissza,
Mert ott születtem, s oda vágyom én.

Bencze Imre, Lövete – Székelyudvarhely

Kiadja a LÖVÉTEI IFJAK EGYESÜLETE
a Lövete Közbirtokossága,
a Select Metlemnplast
és a Lövetei Polgármesteri Hivatal támogatásával.

A szerkesztőség elérhetősége:
Lövetei Községi Könyvtár, Tel.: 0266 220806
loveteikialto@freemail.hu

Készült a Pro-Print Kiadó Kft. nyomdájában,
Csíkszereda, Szék u. 141. Tel.: 0266 314257